
Grote en kostbare woorden

Hij zal zwijgen (rusten, Engelse vertaling) in Zijn liefde. Zefanja 3:17

U weet dat de apostel Paulus, toen hij opgetrokken werd in de derde hemel, woorden heeft gehoord die het geen mens geoorloofd was uit te spreken. Misschien heeft hij toen meer gehoord over de liefde van de Zaligmaker, alsof Christus tot hem had gezegd: Ik zeg u dit, maar gij moet het tegen niemand anders zeggen. Het is niet geoorloofd het daarbeneden uit te spreken. Ik heb u tot een groot vat gemaakt, en gij kunt deze openbaring bevatten. Maar wat de overigen betreft: dat zijn maar kleine vaten. Vertel hun niet méér. Ze zouden erdoor stukbreken. Stel hen niet bloot aan een te grote gloed van liefde; die zou hen verteren. Ze zouden sterven als ze meer wisten; méér kunnen ze niet bevatten. Ik heb hun zo veel over Mijn liefde gezegd, dat wanneer ze slechts zouden begrijpen wat Ik hun heb verteld, ze niet meer op aarde zouden kunnen leven; hun hart zou van blijdschap breken en ze zouden zich genoopt zien tot Mij hierboven te vluchten. Vertel hun daarom niet meer, want ze kunnen het niet dragen. U ziet dus, dat er iets heel groots en kostbaars in deze woorden ligt. ‘Hij zal zwijgen in Zijn liefde’ – alsof Hij het niet kon zeggen, en het daarom niet zou proberen. En dus heeft Hij het maar achterwege gelaten. Een dichter, die, nadat hij zoveel hij kon God heeft geprezen, merkt dat hij niet verder kan, en dan eindigt hij zo: ‘Kom rust, die alles zegt, vertel Zijn lof.’ Dat is nu net de zin van de tekst, alsof Christus wilde zeggen: Ik heb heel veel gezegd, maar Mijn volk kan het niet bevatten. Ik zal verder niets zeggen. Nu zeg ik slechts: Kom rust, die alles zegt, zeg mij wat liefde is.

[XFacebookWhatsApp](#)